

Фигура 1: Вляво, първото правило. Вдясно, един (не)желан? резултат.

Разглеждаме въпроса за принадлежност на дума към език, зададен с контекстносвободна граматика:

Вход: $G = \langle \Sigma, \mathcal{N}, P, S \rangle$ к.св. граматика, $w \in \Sigma^*$.

Въпрос: $w \in \mathcal{L}(G)$?

Оттук нататък ще предполагаме, че $G = \langle \Sigma, \mathcal{N}, P, S \rangle$ е фиксирана, а $\bullet \notin \Sigma \cup \mathcal{N}$ е специален символ. Също така ще предполагаме, че $w = a_1 a_2 \dots a_n$ е дадената дума w с букви $a_i \in \Sigma$. С $w[j..i] = a_j \dots a_i$ означаваме поддумата на w от позиция $j \leq i + 1$ до позиция i . В частност $w[j + 1..j] = \varepsilon$ и $w[1..n] = w$.

Въпросът, разбира се, е еквивалентен на това дали:

$$S \Rightarrow^* w$$

и тъй като S е нетерминал, а w е съставена само от терминали, то е приложено поне едно правило:

$$S \Rightarrow \beta \Rightarrow^* w.$$

Ако това правило е $S \rightarrow \beta = X_1 \dots X_s$, вж. фиг. 1, то това правило съответства на дърво (храстче) на извод с корен S и листа X_1, \dots, X_s . Ако това правило наистина извежда $w = w[1..n]$, то ще има позиции:

$$0 = p_0 \leq p_1 \leq p_2 \dots \leq p_s = n, \text{ така че } X_i \Rightarrow^* w[p_{i-1} + 1..p_i],$$

което визуално може да бъде изобразено като на фиг. 1, дясно. За съжаление, не знаем кои са (правилните?) позиции p_i , ако такива изобщо има. Ако *знаехме* кои са те бихме могли да определим извода $S \Rightarrow^* w[1..n]$ рекурсивно така:

```
for  $i = 1$  to  $s$  do
   $X_i \Rightarrow^* w[p_{i-1} + 1..p_i]$ 
```

Дори в този опростен вариант, виждаме, че картинката на фиг. 1 не възниква наведнъж, а дърветата с корен X_i се появяват едно по едно от ляво надясно, което съответства на стъпките на цикъла for.

Това, до коя итерация на този цикъл е достигнало генерирането, ще бележим с точка \bullet и може да служи за мотивация за следната дефиниция:

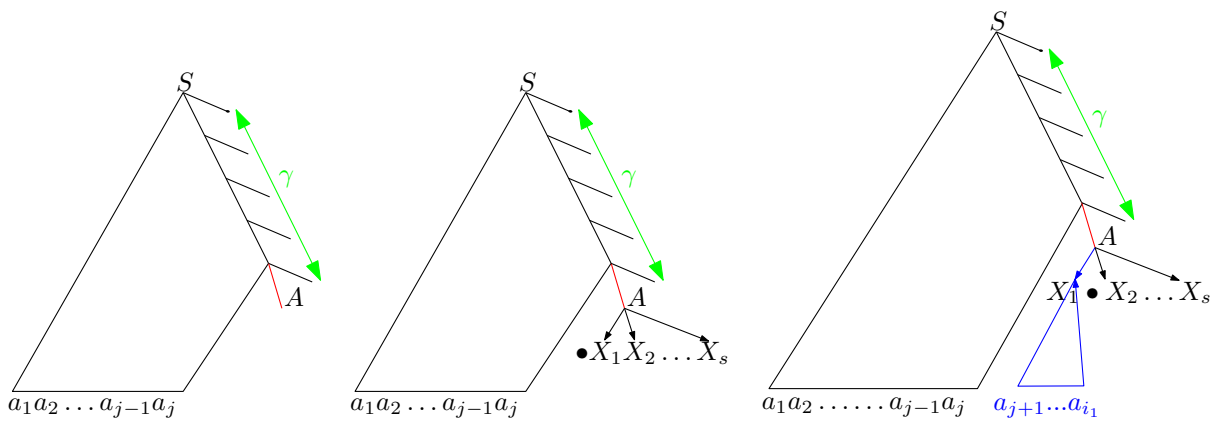
Дефиниция 0.1. Точкувано правило за контекстносвободна граматика $G = \langle \Sigma, \mathcal{N}, P, S \rangle$ наричаме $(A \rightarrow \alpha \bullet \beta, j)$, където $A \rightarrow \alpha \beta \in P$, а $j \in \mathbb{N}$.

Вж. фиг. 2, ляво. Ако искаме да прилагаме горния подход наистина рекурсивно, трябва да си представим не само корена — аксиомата S , но и произволен вътрешен връх в това дърво, който ще изведе поддума на w . Това, което ще видим тогава е цял изведен префикс на w , $w[1..j] = a_1 \dots a_j$, който е вляво от A . Това е смисълът на втория аргумент в точкуваното правило $(A \rightarrow \alpha \bullet \beta, j)$. Съответно в началото на рекурсивното извикване, A ще разгледа правилата си $A \rightarrow \beta \in P$ едно по едно и ще изпадне в ситуация, подобна на тази на фигура 2 по средата, $(A \rightarrow \bullet \beta, j)$. След това, целта ще бъде точката да започне да се движи надясно, както е показано на фигура 2, вдясно.

Параметърът j указва началната позиция на поддумата $w[j + 1..]$, която се интересуваме дали извежда A . Това, което не може и не виждаме как да опишем удобно и точно е: *Коя/и са крайните позиции i : $A \Rightarrow^* w[j + 1..i]$?*

Често, когато възникват такива (неудобни) въпроси, вместо да им отговаряме, може да ги обърнем и да питаем: *Кои са онези A , за които: $A \Rightarrow^* w[j + 1..i]$?* Така всъщност се оказваме в ситуация, в която може да си мислим, че $i \leq n$ е дадено — именно това, което липсваше като информация по-горе.

Ако вместо нетерминала A , пишем точкуваното правило $(A \rightarrow \beta_1 \bullet \beta_2, j)$, което кодира откъде е започнал да работи нетерминала A и докъде е стигнал с правилото си $A \rightarrow \beta_1 \beta_2$ в своя for-цикъл, получаваме достатъчно предпоставки за следната:

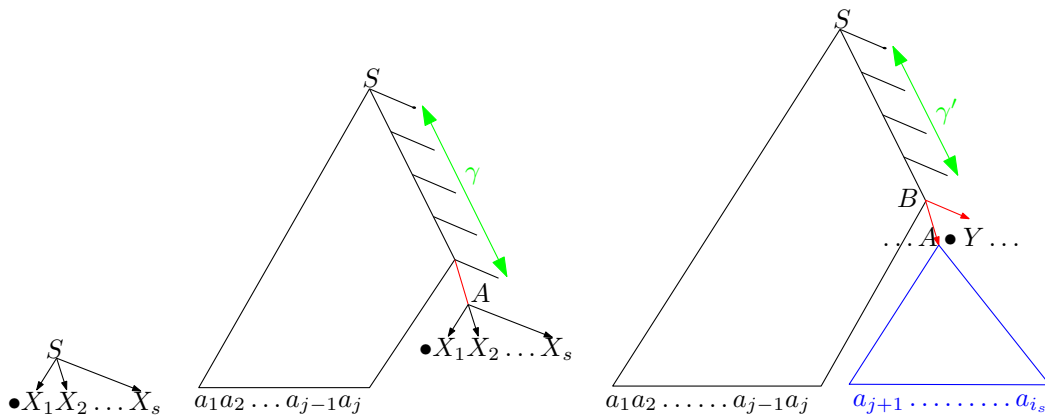

Фигура 2: Ляво: общата ситуация пред нетерминала A . По средата: A избира правило и то е преди първата итерация на цикъла fog. Дясно: след първата итерация на fog-цикъла.

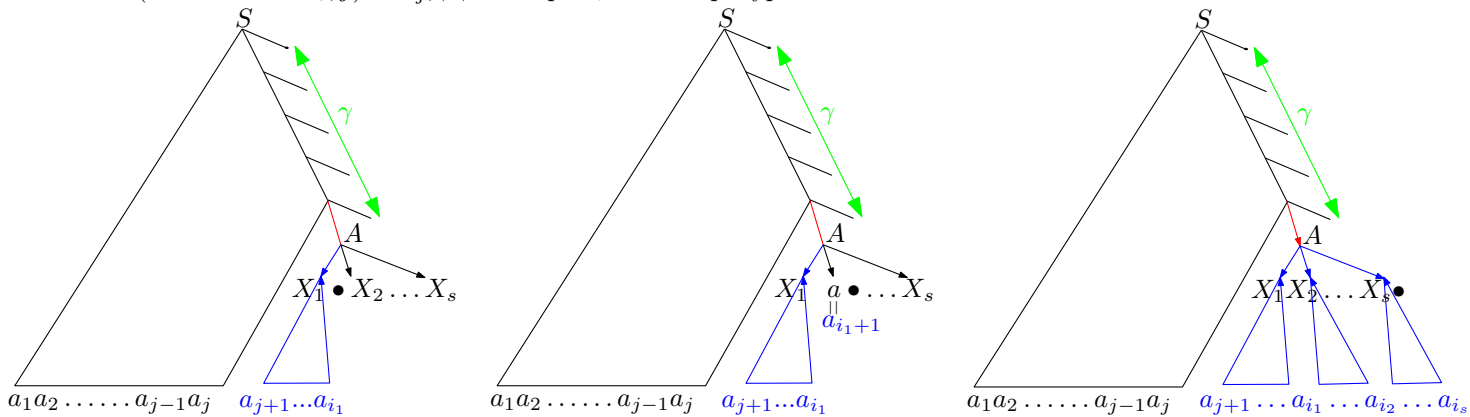
Дефиниция 0.2. За естествено число i между 0 и n с R_i означаваме следното множество от точкувани правила за G :

$$R_i = \{(A \rightarrow \beta_1 \bullet \beta_2, j) \mid \exists \gamma (S \Rightarrow^* w[1..j]A\gamma) \text{ и } \beta_1 \Rightarrow^* w[j+1..i]\}.$$

Оттук нататък методът/алгоритъмът на Earley може да се разглежда като итеративно изчисляване на множествата R_i . Визуално те съответстват на следните конфигурации, вж. фигури 3 и 4. Това, което е съществено е, че

Фигура 3: Ляво: инициализация. Среда: обобщената ситуация на инициализация, която съответства на рекурсивно извикване $(A \rightarrow \bullet X_1 \dots X_s, j) \in R_j$; Дясно: връщането от рекурсивното извикване за A .

Фигура 4: Ляво: стъпка във fog-цикъла (общо); Среда: стъпка във fog-цикъла, когато има терминал a ; Дясно: цикълът е завършил, връщане от рекурсията, вж. и горе вдясно.

условието $(X \rightarrow \beta \bullet, j) \in R_i$ означава $\beta \Rightarrow^* w[j+1..i]$ и следователно $X \Rightarrow^* w[j+1..i]$.

Свойство 0.1. Следните са еквивалентни:

1. $w \in \mathcal{L}(G)$.

2. има правило $S \rightarrow \beta \in P$, за което $(S \rightarrow \beta\bullet, 0) \in R_n$.

Доказателство. Ако $w \in \mathcal{L}(G)$, то има извод $S \Rightarrow_G \beta \Rightarrow_G^* w$ за някое правило $S \rightarrow \beta \in P$. Но тогава $\beta \Rightarrow^* w[0 + 1..n] = w[1..n] = w$ и тъй като $S \Rightarrow^* S = \varepsilon S = w[1..0]S$, то по дефиниция:

$$(S \rightarrow \beta\bullet, 0) \in R_n.$$

Обратно, ако $(S \rightarrow \beta\bullet, 0) \in R_n$, то $\beta \Rightarrow^* w[0 + 1..n] = w$ и тъй като $S \rightarrow \beta \in P$, то $S \Rightarrow \beta \Rightarrow^* w$, тоест $w \in \mathcal{L}(G)$. \square

Свойство 0.2. Ако $S \rightarrow \beta \in P$ е правило, то $(S \rightarrow \bullet\beta, 0) \in R_0$.

Доказателство. Тъй като $S \Rightarrow^* S = w[1..0]S$ и $\varepsilon \Rightarrow^* \varepsilon = w[0 + 1..0]$, то по дефиниция $(S \rightarrow \bullet\beta, 0) \in R_0$. \square

Свойство 0.3 (scan). Ако $(A \rightarrow \beta_1 \bullet a\beta_2, j) \in R_i$ и $a = a_{i+1}$, то $(A \rightarrow \beta_1 a \bullet \beta_2, j) \in R_{i+1}$.

Доказателство. Тъй като $(A \rightarrow \beta_1 \bullet a\beta_2, j) \in R_i$, то по дефиниция има дума $\gamma \in (\Sigma \cup \mathcal{N})^*$:

$$S \Rightarrow^* w[1..j]A\gamma \text{ и } \beta_1 \Rightarrow^* w[j + 1..i].$$

Тъй като $a = a_{i+1}$, то $\beta_1 a \Rightarrow^* w[j + 1..i]a = w[j + 1..i]a_{i+1} = w[j + 1..i + 1]$. Следователно:

$$S \Rightarrow^* w[1..j]A\gamma \text{ и } \beta_1 a \Rightarrow^* w[j + 1..i + 1],$$

което по дефиниция означава, че $(A \rightarrow \beta_1 a \bullet \beta_2, j) \in R_{i+1}$. \square

Свойство 0.4 (call). Ако $(A \rightarrow \beta_1 \bullet X\beta_2, j) \in R_i$ и $X \rightarrow \beta \in P$, то $(X \rightarrow \bullet\beta, i) \in R_i$.

Доказателство. Тъй като $X \rightarrow \beta$ е правило, то $(X \rightarrow \bullet\beta, i)$ е точкувано правило. От това, че $(A \rightarrow \beta_1 \bullet X\beta_2, j) \in R_i$, по дефиниция има дума $\gamma \in (\Sigma \cup \mathcal{N})^*$:

$$S \Rightarrow^* w[1..j]A\gamma \text{ и } \beta_1 \Rightarrow^* w[j + 1..i].$$

Освен това, $A \rightarrow \beta_1 X\beta_2$ е правило, следователно:

$$S \Rightarrow^* w[1..j]A\gamma \Rightarrow w[1..j]\beta_1 X\beta_2\gamma \Rightarrow^* w[1..j]w[j + 1..i]X\beta_2\gamma = w[1..i]X\beta_2\gamma.$$

Сега $\gamma' = \beta_2\gamma$ свидетелства за това, че $S \Rightarrow^* w[1..i]X\gamma'$ и тъй като очевидно $\varepsilon \Rightarrow^* \varepsilon = w[i + 1..i]$, то по дефиниция:

$$(X \rightarrow \bullet\beta, i) \in R_i.$$

\square

Свойство 0.5 (backtrack). Ако $(A \rightarrow \beta_1 \bullet X\beta_2, j) \in R_k$ и $(X \rightarrow \beta\bullet, k) \in R_i$, то $(A \rightarrow \beta_1 X \bullet \beta_2) \in R_i$.

Доказателство. Тъй като $(X \rightarrow \beta\bullet, k) \in R_i$, то $\beta \Rightarrow^* w[k + 1..i]$. Тъй като $(A \rightarrow \beta_1 \bullet X\beta_2, j) \in R_k$, то има дума $\gamma \in (\Sigma \cup \mathcal{N})^*$, за която:

$$S \Rightarrow^* w[1..j]A\gamma \text{ и } \beta_1 \Rightarrow^* w[j + 1..k].$$

Тъй като $X \Rightarrow \beta \Rightarrow^* w[k + 1..i]$, то получаваме, че:

$$\beta_1 X \Rightarrow^* w[j + 1..k]w[k + 1..i] = w[j + 1..i].$$

Сега е ясно, че $(A \rightarrow \beta_1 X \bullet \beta_2, j) \in R_i$. \square

Конструкция 0.1 (Метод/алгоритъм на Earley). При вход $G = \langle \Sigma, \mathcal{N}, P, S \rangle$ и дума $w = a_1 \dots a_n$, итеративно строи множества от точкувани правила \tilde{R}_i като прилага свойства 2, 3, 4 и 5 докато това е възможно. Връща истина, ако \tilde{R}_n има свойството 1.

1. $\tilde{R}_0^{init} \equiv \{(S \rightarrow \bullet\beta, 0) \mid S \rightarrow \beta \in P\}$.

2. $\tilde{R}_0 = C_\varepsilon(\tilde{R}, \tilde{R}_0', 0)$.

3. за i от 0 до $n - 1$ направи:

(а) $\tilde{R}_{i+1}' \equiv \{(A \rightarrow \beta_1 a \bullet \beta_2, j) \mid (A \rightarrow \beta_1 \bullet a\beta_2, j) \in \tilde{R}_i \text{ и } a = a_{i+1}\}$.

(б) $\tilde{R}_{i+1} = C_\varepsilon(\tilde{R}, \tilde{R}_{i+1}', i + 1)$.

4. върни $\tilde{R}_n \cap \{(S \rightarrow \beta\bullet, 0) \mid S \rightarrow \beta \in P\} \neq \emptyset$.

Тук $C_\varepsilon(\tilde{R}, \tilde{R}'_i, i)$ скрива прилагането на свойства 4 и 5, започвайки от \tilde{R}'_i и използвайки \tilde{R}_j за $j < i$ вместо R_j . По-точно $C_\varepsilon(\tilde{R}, \tilde{R}'_i, i)$ се дефинира така:

1. $C^{(-1)} = \emptyset$, $C^{(0)} = \tilde{R}'_i$, $s = 0$.
2. докато $C^{(s)} \neq C^{(s-1)}$, прави:

(a)

$$\begin{aligned} C^{(s+1)} = & C^{(s)} \cup \underbrace{\{(X \rightarrow \bullet\beta, i) \mid \text{има } (A \rightarrow \beta_1 \bullet X\beta_2, j) \in C^{(s)} \text{ и } X \rightarrow \beta \in P\}}_{\text{call 0.4}} \\ & \cup \underbrace{\{(A \rightarrow \beta_1 X \bullet \beta_2, j) \mid (A \rightarrow \beta_1 \bullet X\beta_2, j) \in C^{(s)} \text{ и има } (X \rightarrow \beta \bullet, i) \in C^{(s)}\}}_{\text{backtrack 0.5:k=i,}} \\ & \cup \underbrace{\{(A \rightarrow \beta_1 X \bullet \beta_2, j) \mid \text{има } \beta \text{ и } k < i : ((A \rightarrow \beta_1 \bullet X\beta_2, j) \in \tilde{R}_k \text{ и } (X \rightarrow \beta \bullet, k) \in C^{(s)})\}}_{\text{backtrack 0.5:k<i}}. \end{aligned}$$

(б) $s \leftarrow s + 1$.

3. върни $C^{(s)}$.

Забележка 0.1. Да забележим, че при дефиницията на $C^{(s)}$ в $C_\varepsilon(\tilde{R}, \tilde{R}'_i, i)$, е в сила, че

$$C^{(s)} \subseteq C^{(s+1)} \subseteq \{(A \rightarrow \beta_1 \bullet \beta_2, j) \mid j \leq i \text{ и } A \rightarrow \beta_1 \beta_2 \in P\}.$$

Тъй като последното множество е крайно, то може да има само краен брой строги включвания $C^{(s)} \subsetneq C^{(s+1)}$ в тази процедура. Следователно тя завършва, тоест стъпка 3: върни $C^{(s)}$ на стъпка.

Твърдение 0.1. След изпълнението на метода на Earley, $\tilde{R}_i \subseteq R_i$ за всяко $i \leq n$.

Идея. От свойство 2, $\tilde{R}'_0 \subseteq R_0$. Също така, от свойство 3, ако $\tilde{R}_i \subseteq R_i$, то $\tilde{R}'_{i+1} \subseteq R_{i+1}$. Накрая, ако $\tilde{R}_j \subseteq R_j$ за всяко $j < i$, то $C^{(0)} = \tilde{R}'_i \subseteq R_i$. Да допуснем сега, че $C^{(s)} \subseteq R_i$. Тогава $C^{(s+1)}$ се получава от правила в $C^{(s)}$ и $\tilde{R}_j \subseteq R_j$ за $j < i$, за които се прилагат свойства 4 и 5. Но тогава всички новодобавени правила в $C^{(s+1)}$ ще бъдат и от R_i . Така $C^{(s)} \subseteq R_i$ за всяко i , а следователно и резултатът от $C_\varepsilon(\tilde{R}, \tilde{R}'_i, i)$ е подмножество на R_i . Следователно, $\tilde{R}_i \subseteq R_i$, ако $\tilde{R}_j \subseteq R_j$ за $j < i$. Сега с индукция по i заключаваме, че $\tilde{R}_i \subseteq R_i$ за всяко i . \square

Твърдение 0.2. Нека за някои $j \leq k \leq i$ е изпълнено, че $(A \rightarrow \beta_1 \bullet \beta_2 \beta_3, j) \in \tilde{R}_k$ и $\beta_2 \Rightarrow^* w[k+1..i]$. Тогава $(A \rightarrow \beta_1 \beta_2 \bullet \beta_3, j) \in \tilde{R}_i$.

Доказателство. Нека \prec е лексикографската наредба в $\mathbb{N} \times \mathbb{N}$. С индукция $(n, |\beta_2|)$ в $(\mathbb{N} \times \mathbb{N}, \prec)$ ще покажем, че за всеки $j \leq k \leq i$ и правило $A \rightarrow \beta_1 \beta_2 \beta_3 \in P$, за които:

$$(A \rightarrow \beta_1 \bullet \beta_2 \beta_3, j) \in \tilde{R}_k \text{ и } \beta_2 \Rightarrow^{(n)} w[k+1..i],$$

е изпълнено, че $(A \rightarrow \beta_1 \beta_2 \bullet \beta_3, j) \in \tilde{R}_i$.

Да допуснем, че това твърдение е вярно за всички двойки $(n', m') \prec (n, |\beta_2|)$. Нека още е изпълнена предпоставката:

$$(A \rightarrow \beta_1 \bullet \beta_2 \beta_3, j) \in \tilde{R}_k \text{ и } \beta_2 \Rightarrow^{(n)} w[k+1..i].$$

Ще покажем, че $(A \rightarrow \beta_1 \beta_2 \bullet \beta_3, j) \in \tilde{R}_i$.

1. $\beta_2 = a\beta'_2$ и $a \in \Sigma$. Тогава $a = w[k+1]$. Тъй като $(A \rightarrow \beta_1 \bullet a\beta'_2 \beta_3, j) \in \tilde{R}_k$, то $(A \rightarrow \beta_1 a \bullet \beta'_2 \beta_3, j) \in \tilde{R}'_{k+1} \subseteq \tilde{R}_{k+1}$. Сега:

$$a\beta'_2 \Rightarrow^{(n)} w[k+1..i] \text{ и } a = w[k+1], \text{ влекат, че } \beta'_2 \Rightarrow^{(n)} w[k+2..i].$$

Но тогава, $(n, |\beta'_2|) = (n, |\beta_2| - 1) \prec (n, |\beta_2|)$ и от индуктивното предположение, $(A \rightarrow \beta_1 a \beta'_2 \bullet \beta_3 \in \tilde{R}_i$, тоест $(A \rightarrow \beta_1 \beta_2 \bullet \beta_3 \in \tilde{R}_i$.

2. Нека сега $\beta_2 = X\beta'_2$ за някой нетерминал $X \in \mathcal{N}$. Тогава от $X\beta'_2 \Rightarrow^{(n)} w[k+1..i]$ следва, че има $i' \leq i$ и $1 \leq n_1 \leq n$, за които:

$$X \Rightarrow^{(n_1)} w[k+1..i'] \text{ и } \beta'_2 \Rightarrow^{(n-n_1)} w[i'+1..i].$$

Следователно има правило $X \rightarrow \beta \in P$, за което:

$$X \Rightarrow^{(n_1-1)} w[k+1..i'].$$

Тъй като $(A \rightarrow \beta_1 \bullet X \beta'_2 \beta_3, j) \in \tilde{R}_k$, то това точкувано правило е попаднало в някое от множествата $C^{(s)}$, които определят \tilde{R}_k . Но тогава, от правилото (call) 0.4, $(X \rightarrow \bullet \beta, k)$ ще бъде добавено към $C^{(s+1)}$ и следователно:

$$(X \rightarrow \bullet \beta, k) \in \tilde{R}_k.$$

Сега от индуктивното предположение за $(n_1 - 1, |\beta|) \prec (n_1, |\beta|) \preceq (n, |\beta_2|)$ и тъй като:

$$(X \rightarrow \bullet \beta, k) \in \tilde{R}_k \text{ и } \beta \Rightarrow^{(n_1-1)} w[k + 1..i'],$$

получаваме, че $(X \rightarrow \beta \bullet, k) \in \tilde{R}_{i'}$. Следователно $(X \rightarrow \beta \bullet, k) \in C^{(s)}$ за някое s , участва в пресмятането на $\tilde{R}_{i'}$. Тъй като $(A \rightarrow \beta_1 \bullet X \beta'_2 \beta_3, j) \in \tilde{R}_k$, то правилото (backtrack) 0.5, $(A \rightarrow \beta_1 X \bullet \beta'_2 \beta_3, j)$ ще бъде добавено към $C^{(s')}$ за някое s' . Следователно $(A \rightarrow \beta_1 X \bullet \beta'_2 \beta_3, j) \in \tilde{R}_{i'}$.

Накрая, тъй като:

$$(A \rightarrow \beta_1 X \bullet \beta'_2 \beta_3, j) \in \tilde{R}_{i'} \text{ и } \beta'_2 \Rightarrow^{(n-n_1)} w[i' + 1..i]$$

и $n - n_1 \leq n - 1 < n$, индуктивната хипотеза, приложена за $(n - n_1, |\beta'_2|) \prec (n, |\beta_2|)$, дава, че:

$$(A \rightarrow \beta_1 X \beta'_2 \bullet \beta_3, j) \in \tilde{R}_i.$$

Това завършва доказателството. □

Твърдение 0.3. За всяко $i \leq n$, $\tilde{R}_i = R_i$.

Доказателство. Знаем, че $\tilde{R}_i \subseteq R_i$ за всяко $i \leq n$. Остава да докажем обратното вклчване:

$$R_i \subseteq \tilde{R}_i.$$

За целта е достатъчно да покажем, че винаги когато $(A \rightarrow \beta_1 \bullet \beta_2, j) \in R_i$ е в сила, че $(A \rightarrow \beta_1 \bullet \beta_2, j) \in \tilde{R}_i$.

Това ще направим отново по индукция в $(\mathbb{N} \times \mathbb{N}, \prec)$. На всяко правило $\rho = (A \rightarrow \beta_1 \bullet \beta_2, j) \in R_i$ ще съпоставим двойка $(i, d(\rho))$ от естествени числа. i е номерът на множеството R_i , на което принадлежи ρ . Втората величина, $d(\rho)$ ще използва информацията:

$$S \Rightarrow^* w[1..j]A\gamma \text{ за някоя дума } \gamma \in (\Sigma \cup \mathcal{N})^*.$$

По-точно, от това, че $S \Rightarrow^* w[1..j]A\gamma$ следва, че има дърво на извод T с корен S и $word(T) = w[1..j]A\gamma$. В частност $A = T(\alpha_A)$ е етикетът на първото листо етикет терминал α_A в T и то си има дълбочина в T .

Нека тогава $d(\rho)$ е най-малката дълбочина на листото α_A измежду всички дървета на извод T , за които:

$$T(\varepsilon) = S \text{ и } word(T) = w[1..j]A\gamma \text{ за някоя дума } \gamma.$$

Да допуснем сега, че $\rho = (A \rightarrow \beta_1 \bullet \beta_2, j) \in R_i$ и нека за всички точкувани правила $\rho' \in R_j$, за които $(j, d(\rho')) \prec (i, d(\rho))$ е в сила, че $\rho' \in \tilde{R}_j$. Тъй като $(A \rightarrow \beta_1 \bullet \beta_2, j) \in R_i$, то по дефиниция:

$$S \Rightarrow^* w[1..j]A\gamma \text{ и } A \rightarrow \beta_1 \beta_2 \in P.$$

Следователно $\rho' = (A \rightarrow \bullet \beta_1 \beta_2, j) \in R_j$. От предишното твърдение, ако $\rho' \in \tilde{R}_j$, следва, че $\rho = (A \rightarrow \beta_1 \bullet \beta_2, j) \in \tilde{R}_i$. Следователно е достатъчно да докажем, че $\rho' \in \tilde{R}_j$:

1. $j < i$. Тогава $(j, d(\rho')) \prec (i, d(\rho))$ и от индуктивната хипотеза, $\rho' = (A \rightarrow \bullet \beta_1 \beta_2, j) \in \tilde{R}_j$.
2. $i = j$, $d(\rho') > 0$. Тогава $d(\rho') = d(\rho)$. Нека T е дърво на извод с дума $word(T) = w[1..j]A\gamma$, в което $|\alpha_A| = d(\rho)$. Тъй като $d(\rho) > 0$, то $\alpha_A = \alpha_B \cdot s$ е s -ти син на баща си α_B в T . Нека $B = T(\alpha_B)$. Тогава е ясно, че думата на дървото на извод $T - T_{\alpha_B}$ (T , от което сме махнали всички наследници на α_B) ще има дума:

$$word(T - T_{\alpha_B}) = w[1..j']B\gamma' \text{ където } j' \leq j, \gamma' \text{ е суфикс на } \gamma \text{ и } B = T(\alpha_B).$$

Следователно ако правилото, което определя α_B в T е $\rho'' = B \rightarrow \beta'_1 A \beta'_2$, където $|\beta'_1| = s$, има свойството, че:

$$\beta'_1 \Rightarrow^* w[j' + 1..j] \text{ и } S \Rightarrow^* w[1..j']B\gamma'.$$

Това означава, че $(B \rightarrow \beta'_1 A \beta'_2, j') \in R_j$ и тъй като $j' \leq j$ и $d(\rho'') \leq |\alpha_B| < |\alpha_A| = d(\rho')$, то $(j', d(\rho'')) \prec (j, d(\rho'))$ и от индуктивната хипотеза, $\rho'' \in \tilde{R}_j$. Следователно от правило (call) 0.4, ε -затварянето на \tilde{R}'_j ще добави:

$$\rho' = (A \rightarrow \bullet \beta_1 \beta_2, j) \in \tilde{R}_j.$$

3. $i = j$, $d(\rho') = 0$. Тогава има дърво на извод T с $T(\varepsilon) = S$, $word(T) = w[1..j]A\gamma$, в което $|\alpha_A| = 0$. Но това означава, че $\alpha_A = \varepsilon$ и следователно $A = T(\varepsilon) = S$ и тъй като α_A е листо, то $word(T) = S$, в частност $j = 0$. Но сега правилото $\rho' = (S \rightarrow \bullet \beta_1 \beta_2, 0)$ и по дефиниция то е в $\tilde{R}'_0 = \tilde{R}_i$.

□